

ΑΙ ΤΥΧΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ.

Υπό

ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ.

(Συνέχεια, ιδ. Τευχ. ΜΒ'.)

Τὰ ὑψηλά καὶ μαῦρα ἀνδρα, ἅτινα ἔφερον τὸ πάλαι τὸν ναὸν τοῦ Σολωμῶντος, ὑψούντο ἀριστερᾶ μου, ὡς στέφος φοροῦντα τοὺς τρεῖς κυανοὺς θόλους καὶ τοὺς ἐλαφροὺς καὶ ἑναερίους κιονίσκους τοῦ τζαμίου τοῦ Ὁμάρ, ὅπερ σήμερον κείται ἄνω τῶν ἑρείπιων τοῦ οἴκου τοῦ Ἰαχοβάχ. Ἡ πύλη τῆς Ἱερουσαλήμ, ἣν ἐμάστιζε τότε ἡ πανώλης ἔπλεεν εἰς τὰς ἀκτῖνας ἡλίου θαμβωτικοῦ, ἀντανακλωμένας ἐπὶ τῶν μυριῶντης θόλων, τῶν λευκῶν τῆς μαρμάρων, τῶν πύργων τῆς, ὧν οἱ λίθοι ἦσαν τρόπον τινα ἐπίχρῳσοι, ἐπὶ τῶν ταυχῶν τῆς, τὰ ὅποια εἶχον σσιλδῶση οἱ αἰῶνες καὶ οἱ ἀλατώδεις ἄνεμοι τῆς Ἀσφαλιτίδος λίμνης· οὐδεὶς ἐξήρχετο κρότος ἀπὸ τοῦ περιθόλου ἐκείνου τοῦ σιγῶντος καὶ νεναρκωμένου, ὡς ἡ κλίνη τοῦ ψυχορραγοῦντος, αἱ πλατεῖαι τῆς πύλαι ἦσαν ἀνοικταί, καὶ ἐφαίνετο ἐκ διαλειμμάτων

Τομ. Β.

ἡ λευκὴ τιάρα καὶ ὁ ἐρυθρὸς μανδύας φρουροῦ ἀνωφελούς εἰς τὰς ἐγκαταλελειμμένας ἐκείνας πύλας· οὐδὲν εἰσῆρχετο, οὐδὲν ἐξήρχετο· μόνος ὁ ἄνεμος τῆς πρωῆς ἀπῆρρει εἰς τὴν ἀνμοσφαῖραν τὸν καυματώδη κονιορτὸν τῶν ἀγῶν, καὶ ἐνόμιζε τις ἐπὶ τινὰς στιγμὰς ὅτι διήρχετο ἐκεῖθεν κερβάνιον· ἀλλ' ὡς καθὼς ἡ ῥιπή τοῦ ἀνέμου παρήρχετο, καὶ ἐν συριγμῶ ἐρχομένη ἐξέπνεεν ἐπὶ τῶν ἐπάλλεων τοῦ πύργου τῶν Πισανῶν ἢ ἐπὶ τῶν τριῶν φοινίκων τῆς οἰκίας τοῦ Καίφα, ὁ κονιορτὸς κατέπιπτε πάλιν, ἡ ἔρημος ἀνεφαίνετο καὶ οὐδεμιᾶς καμήλου, οὐδενὸς ἡμίονου τὸ βήμα δὲν ἀντήχει εἰς τὰς λιθοστρώτους ἀγυαίς. Μόνον ἀπὸ τετάρτου τῆς ὥρας· εἰς τέταρτον ἠνοιγόντο τὰ δύο σιδηρᾶ φύλλα τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐβλέπομεν ἐκπερομένους τοὺς νεκροὺς ἀνθρώπων ἀποθανόντων ὑπὸ τῆς παύλους, τοὺς ὁποίους δύο δούλοι γυμνοὶ ἔφερον ἐπάνω φορείου πρὸς τοὺς τάφους, οἵτινες ἦσαν διεσπαρμένοι περὶ ἡμᾶς. Ἐνῖστε πάλιν πολυάριθμος συνοδία Τούρκων, Ἀρμενίων, Ἀραβῶν καὶ Ἰουδαίων συνώδευον τὸν νεκρὸν καὶ ἐπορεύοντο κατὰ σειρὰν ψάλλοντες καὶ εἰσῆρχοντο σιωπηλοὶ εἰς τὴν πόλιν καὶ συχνότερον δὲ οἱ νεκροὶ ἦσαν μό οἱ, καὶ ἀφοῦ οἱ δύο δούλοι σκάψαντες τὸν λάκκον διὰ τινων κλάδων φοινίκων ἢ τὴν γῆν τοῦ λόφου κατέκλινον τὸν σιμικὸν εἰς τὴν τελευταίαν καὶ αἰωνίαν τοῦ κλίνης, ἐκάθηντο ἔπειτα ἐπ' αὐτοῦ τοῦ χρώματος τὸ ὅποιον εἶχον ἐνάσκαψη, καὶ διεμερίζοντο τὰ ἱμάτια τοῦ θευνῶτος, καὶ ἀνάπτοντες τὰς μακράς τῶν πίπας, ἐκάπνι-

Τευχ. ΜΓ.